

A bíráló bizottság értékelése

Dr. Hamar Péter a veseátültetést követő krónikus allograft nefropátia (KAN) patogenezisének és progressziójának experimentális és klinikai vizsgálatával az alábbi érdemi, új megfigyeléseket tette:

1/ A vese ischémiás-reperfúziós károsodását követő apoptotikus sejtpusztulás jelentősen csökkenthető endotoxin előkezeléssel és a Fas apoptózis receptor expressziójának RNS interferenciával történő gátlásával.

2/ A KAN kialakulásában több tényező patogenetikai szerepét igazolta. A veseátültetést követő korai időszakban az IL-2 közvetítette folyamatok dominálnak, T sejt adhézio és proliferáció, valamint a matrix metalloproteinázok fokozott aktivitása figyelhető meg. A folyamat aktivitása több támadáspontú, kombinált immunszuppresszív kezeléssel csökkenthető.

3/ A KAN későbbi időszakára a progresszív vesefibrózis jellemző, mely hatékonyan csökkenthető a renin-angiotenzin rendszer több ponton történő gátlásával – kiegészítve a renális szimpatikus afferentáció gátlásával és immunszuppresszív kezeléssel.

Hamar Péter állatkísérletes eredményei a klinikai gyakorlat számára is ígéretesek és hozzájárulhatnak az átültetett vese és a vesebetegek túlélési esélyeinek javításához.